

A1.

Ο Σίλιος Ιταλικός, ο επικός ποιητής, ήταν ένδοξος άντρας. Τα δεκαεφτά βιβλία του για το δεύτερο Καρχηδονιακό πόλεμο είναι όμορφα. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του παρέμενε στην Καμπανία. [...] Επιδίωκε τη δόξα του Βεργιλίου και περιέβαλλε με αγάπη το πνεύμα του. Τον τιμούσε όπως το παιδί το δάσκαλο. Το μνημείο του, που βρισκόταν στη Νεάπολη, το θεωρούσε σαν ναό.

[...]

Όταν ο Άκκιος είχε έρθει από την πόλη Ρώμη στον Τάραντα, όπου ο Πακούβιος σε μεγάλη ηλικία είχε αποσυρθεί, έμεινε σε αυτόν. Ο Άκκιος, που ήταν πολύ μικρότερος στην ηλικία, διάβασε σε αυτόν, που επιθυμούσε, την τραγωδία του, που ονομάζεται «Ατρέας».

[...]

Για αυτόν το λόγο στέλνει επιστολή γραμμένη στα ελληνικά. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στον ιμάντα του ακοντίου και να το ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει ότι θα έρθει γρήγορα με τις λεγεώνες. Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο. Αυτό τυχαία καρφώθηκε σε ένα πύργο και τρεις μέρες αργότερα διακρίνεται από κάποιον στρατιώτη και μεταφέρεται στον Κικέρωνα. Εκείνος διαβάσει μέχρι το τέλος την επιστολή και προτρέπει τους στρατιώτες να ελπίζουν στη σωτηρία.

B1α.

Viri: **viro**rum

libri: **liber**

eius (1°): **ea**

se (1°): **nobis**

Pacuvius: **Pacuvi**

nomen: **nomina**

rem: **res**

casu: **casuum**

turrim: **turri**

salutem: **salus**

B1β.

pulchri: **pulchriore**

multo: **plus, plurimum**

minor: **parvus**

celeriter: **celerrime**

B2α.

erat: **futurus eras**
tenebat: **tenendi**
venisset: **venturus**
recesserat: **recedemus**
desideranti: **desiderent**
adiret: **adeunto**
possit: **potuerim**
veritus: **veriturum esse**
conspicitur: **conspic-e-ris / -re**

B2β.

defers
deferebas
deferes
detulisti
detuleras
detuleris

Γ1α.

poeta	:	ομοιόπτ. ονομ. προσδ, παράθεση	στο	Silius
				Italicus
cui	:	δοτική προσωπική κτητική	στο	est
casu	:	αφαιρετικοφανές επίρρ. του τρόπου*	στο	adhaesit

* = αφαιρετική τρόπου

Γ1β.

Quam ob rem epistula conscripta Graecis litteris [a Caesare] mittitur

Hanc [...] tertio post die quidam miles defert

Γ1γ.

Tarenti (τοπική, που προσομοιάζει στη γενική)

Γ2α.

Postquam / ubi / ut / simul [...] venit

Γ2β.

Se: Υποκείμενο απαρεμφάτου adfore [ταυτοπροσωπία ειδικού > ΛΑΤΙΝΙΣΜΟΣ]
δηλώνεται υποχρεωτικά δια της τρίτου προσώπου προσωπικής, λειτουργούσας ως αυτοπαθητικής, αντωνυμίας se, τιθεμένης σε αιτιατική πτώση

Γ2γ.

ut tragulam mitteret:

ΕΙΔΟΣ: δευτερεύουσα ουσιαστική βουλητική πρόταση.

[Εισάγεται με τον βουλητικό σύνδεσμο *ut* (καταφατική).]

ΕΚΦΟΡΑ: Εκφέρεται με υποτακτική (όπως όλες οι βουλητικές), γιατί το περιεχόμενό της είναι απλά επιθυμητό, χρόνου παρατατικού (*mitteret*), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (*constituit*: ιστορικός παρακείμενος). Παρατηρείται ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της. Η πρόταση αναφέρεται στο παρελθόν.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ: Λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα *constituit*.

Γ2δ.

Quod / quia / quoniam [...] veritus erat

Cum [...] veritus esset

* Αξίζει να σημειωθεί ότι η ανωτέρω ανάλυση με Υπερσυντέλικο ακολουθείται βάσει της επιλογής των συγγραφέων του σχολικού εγχειριδίου να δίνουν το ρ. εξάρτησης «*constituit*» Ιστορικό Παρακείμενο, όπως φαίνεται και από την επόμενη «*ut tragulam mitteret*» βουλητική πρόταση, αντί Ιστορικού Ενεστώτα, αναλογικά προς τα άλλα ρήματα του κειμένου (*persuadet, curat et providet, monet, adhortatur*), κάτι που θα προσιδίαζε στο πρωτότυπο κείμενο *De Bello Gallico* 5, 48, 2-10 και ως αποτέλεσμα θα επέτρεπε τη διπλή ανάλυση με Παρακείμενο ή Υπερσυντέλικο
quod veritus est / erat
cum veritus sit / esset